

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quare voluntas dicitur peccatu[m], cum sit de naturalibus, quorum nullum
aliud peccatum est. A

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

subuenire volo. Sed ista ad illā referitur. Nam etsi hoc ita placeat, vt in eo cum aliqua delectatione voluntas acquiescat, nōdum est tamen illud quod tenditur. sed hoc ad illud referitur, vt illud deputetur tanquam patria ciuis, istud vero tanquā reffectio vel mansio viatoris. Et sunt istæ voluntates affectus siue motus mentis, quibus quasi gressibus vel passibus tēditur ad patriam. Sicut ergo altera est voluntas videndi fenestras, vt supra docente Aug. didicimus, altera quæ ex ista peccatur, voluntas, sc. per fenestras videndi transientes: ita nonnullis alia videtur esse voluntas elemosynas dādi pauperi, alia voluntas habendi vitam. Alii autē putant, quod vna sit volūtas, & hic & ibi, sed propter subiectorum multipliciter diversitas memoratur voluntatum. Ceterū quodlibet horū verum sit, illud nulli in ambigū venit, quin voluntas ex suo fine pensetur, vtrum recta sit, an praua, peccatum an gratia: & quin nomine intentionis aliquando finis, aliquando voluntas intelligitur.

Aug. c. 16.
libr. 11. de
Trin.

CVM VOLUNTAS SIT DE HIS QUÆ

homo naturaliter habet, quare peccatum fore dicatur, cum nullum aliud naturale peccatum sit.

DISTINCT. XXXIX. A

Hic autem oritur questio satis necessaria, ex superioribus causam trahens. Dictum est enim supra, voluntatem inesse naturaliter homini, sicut in intellectus & memoria. Quæ autem homini naturalia sunt, quantumcunque vitientur, bona tamen esse non desinunt, quia non valet vitium bonitatem in qua Deus eam fecit, penitus consumi: vt v. g. Intellectus vel ratio, & ingenium, ac memoria, etsi vitiis ac peccatis obnubilentur & corrumpantur, bona tamen sunt, nec peccata nominantur: sicut Aug. de ratione quæ est imago Dei, in qua facti sumus, euidenter ostendit in 15. lib. de

Quare voluntas magis deprauatur in suo actu quam aliqua alia potentia.

Cap. 8. ad finem.

Trin. Hæc est, inquit, imago, in qua homines sunt

Hh 5 crea-

*Responsio
secundum
quoddam.*

creati, qua cæteris animalibus præfunt: quæ creatura in rebus creatis excellentissima, cum à Deo iustificatur, à deformi forma in formosam mutatur formam, Erat enim etiam inter vitia natura bona. Hæc autem imago, ratio est vel intellectus. Cum ergo voluntas de naturalibus, sit quare ipsa non semper bonum est, etsi aliquando vitiis subiaceat? Ad hoc facile respōdent, qui dicunt omnia quæ sunt in quantum sunt, bona esse: quia & ipsam voluntatem in quantum est, vel in quantum voluntas est, vt supra posuimus, bonum esse asserūt: sed in quantum inordinata est, mala est & peccatum. Vbi potest ab eis rationabiliter quæri, Si voluntas in quantum inordinata est, peccatum est: quare ergo intellectus, ratio, & ingeniū & huiusmodi, cum inordinata sunt, peccata non sunt? Inordinata vero sunt sicut voluntas, cum ad rectum finem non tendunt, eorumq; actus præuaricationes existunt. Ad quod illi dicūt voluntatis nomine aliquando vim, scil. naturalem potentiam volendi, aliquando actum ipsius vis significari. Vis autem ipsa naturaliter animæ insita, nunquam peccatum est, sicut nec vis memorandi vel intelligendi: sed actus huius vis, qui & voluntas dicitur, tunc peccatum est, quando inordinatus est.

Quare actus voluntatis sit peccatum, si actus aliarum potentiarum non sunt peccata. B

Sed adhuc queritur. Quare huius naturalis potētiae actus peccatum sit, si aliarū potentiarum actus peccata non sunt, scil. potētiae memorandi, cuius actus est memorare: & potētiae intelligendi cuius actus est intelligere. Ad quod & ipsi dicunt, quia alterius generis est actus ille volūtatis, quam actus memoriæ vel intellectus. Hic enim actus est ad aliquid adipiscēdum vel non admittendū: qui non potest esse de malis, quia sit malus. Velle. n. mala malū est, sed intelligere vel memorare mala malum